

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ

Είμεθα στής 28 Οκτωβρίου. Η σειρήνες σφυρίζουν και η καμπάνες των εκκλησιών ήχουν. Πόλεμος εκηρύχθη!

Ο Έλλην δέν είναι τήν ιστορική αυτή στιγμή παρά ψυχή και αυτή είναι πλημμυρ σμένη από ένθουσιασμό, από έξαρσι και ανάτασι έθνική.

Έκτός όμως από τήν ψυχή υπάρχει στόν άνθρωπο νοός και καρδιά. Φεύγει ο στρατιώτης, χωρίζεται από τὰ πολυαγαπημένα πρόσωπα, πού ίσως νά μη ξαναδῆ ποτέ, ή καρδιά ματώνει και ο νοός αρχίζει νά δουλεύη.

Τώρα ο στρατιώτης είναι στό φορητό βαγόνι πού τόν μεταφέρει στό μέτωπο και σκέπτεται: Πάω εκεί, πού με καλεί ή Πατρίδα, στόν δικαιότερο και ιερώτερο άγώνα τής Ιστορίας μας. Πάω στόν πόλεμο. Ξέρω πώς εκεί πού πάω με περιμένει ή λάσπη, τό κρύο, ή στέρνησι, ή κακουχία. Ξέρω πώς μπορεί νά ήτληθώ, πώς μπορεί ακόμη νά δώσω και τή ζωή μου. Τά ξέρω όλα αυτά και δέν δειλιάζω. Μπροστά στήν πειό έπαίσχυντη σκλαβιά, πού μάς άπειλει, όχι μια ζωή, αλλά και εκατό έάν είχα θά τής έδινα όλες για τήν Έλευθερία τής Πατρίδος μου. Μά οι δικόι μου τί θά γίνουν όσο έγω λείπω, άν σκοτωθώ.....

“Άλλη σκηνοθεσία τώρα. Πρόκειται για τόν άμαχο, για τόν φιωχό μάλιστα άμαχο, πού ζῆ μονάχα άπ' τή δουλειά του, τόν υπάλληλο, τόν εργάτη.

Σκέπτεται κι' αυτός: “Ο σημερινός πόλεμος δέν αφήνει χωρίς κινδύνους τούς άμάχους. Άπτή μια στιγμή στήν άλλη μια βόμβα μπορεί νά κάψη τό μικρό νοικοκυριό μου, πού έφισσα με κόποους έτών. Μπορεί ακόμη νά σκορπίση τό σπιτικό μου, νά σκοτώση αγαπημένους μου, νά σκοτώση έμένατόν ίδιο. Τά ξέρω όλα αυτά και δέν τά φοβάμαι. Δέν είναι θησαυρός, πού νά μη άξίση νάσκορπισθῆ για τήν Ελλάδα. Ξέρω, ότι ο πόλεμος θά φέρη χίλιες στερήσεις σέ τρόφιμα, σέ θερμανσι σέ κάθε άνεσι. Ξέρω πώς ή ζωή θ' ακριβήνη, πώς τό εισόδημα τής δουλειάς μου θά χάση τήν προσαρμογή του με τήν πραγματικότητα, πώς και στής στοιχειωδέστερες άνάγκες τής ζωής μου θά χρειασθῆ νά κάμω άβάρια, πώς μαζί με τήν άγωνία για τούς αγαπημένους μου πούνα στό μέτωπο θάχω τήν άγωνία νά βλέπω σέ μεγάλες δυσχέρειες τήν οικογένειά μου. “Όλα αυτά τά ξέρω και δέν νά λογαριάζω. Τήν Έλευθερία μας πρέπει νά σώσωμε. “Όλα τάλλα δέν έχουν καμιά άξία. Μά άν δέν τά βγάλω

πέρα Ποιός είναι αυτός ο παράτονος δισταγμός, πού φαίνεται σαν ν' αντιδικῆ με τή γεμάτη από ένθουσιασμό ψυχή του στρατιώτου και του άμάχου; Είναι ή ήττοπάθεια, είναι ο φόβος, είναι τό πνεύμα του κακού;

Δέν είναι τίποτε από όλα αυτά. Είναι μονάχα ο νοός και ή καρδιά του ανθρώπου, είναι μια δύναμις άνδρική, πού θέλει κιαυτή τήν ίκανοποίησι της σέ κάθε έγχείρημα, για νά είναι ώριμη σταθερή και άκαμπτη ή άποφασιστικότητα και ή ένεργεια. Είναι τό στοιχείο τής ίσορροπίας, πού επικρατεί πάντοτε στήν άνδρική σκέψη για νά έλέγη και νά κατευθύνη τήν παρόρμησι τής ψυχής. “Υπάρχουν βέβαια περιστάσεις στή ζωή, σαν αυτές πού περνάμε, πού ή σκέψις δέν έχει στάδιο ένεργείας. Δέν σταματάει όμως κέχει άνάγκη από μια άπάντησι, ώστε ή ψυχρότης του νοού νά μη κρυώνη τή φλόγα τής ψυχής.

Τό Κράτος, Κράτος προνοητικό και πραγματιστικό, άμέσως από τις πρώτες ήμέρες του πολέμου έδωσε τήν άπάντησι αυτή με μια όλόκληρη σειρά από προστατευτικά μέτρα μέσα εις τά όρια τής οικονομικής πραγματικότητας, γιατί, υπολογίζοντας όλα με κάθε λεπτολογία ξέρει καλά, πώς χρειάζεται επίστρατευσις ψυχής, νοός και καρδιάς για νά δρέψωμε, όπως έδραμε, τόν γλυκό καρπό μιας μεγαλειώδους και θαυμαστής νίκης.

Δέν άρκει όμως μόνον ή κρατική έπιταγή. Πρέπει κάθε επίχειρησις, κάθε οργανισμός, κάθε εργοδότης νά τής δώσουν πνοή και νά τήν ευρύνουν σ' όλη τή δυνατή έκτασι του άνθρωπισμού και τής κοινωνικής άλληλεγγύης, πού μπορεί νά πάρη με τις σημερινές πραγματικά δυσχερείς συνθήκες.

“Ας θυμηθούμε πώς πρώτα από όλα στούς γενναίους μας χρωστούν αυτή τήν ύπαρξί τους, πώς χωρίς τόν δικό τους ήρωισμό ή οικονομικές τών επιδιώξεις θά είχαν έξανεμισθῆ, ή περιουσίες τών θά είχαν καταρρεύσει και ή δυστυχία, ή πιό στυγνή δυστυχία, θά είχε άπλωθῆ σόλη τήν Ελλάδα.

“Ας θυμηθούμε ακόμη, πώς τό υπόλοιπο προσωπικό τους, πού δέν έστρατεύθη, πρέπει νά είναι άπερίσπαστο από οικονομικές στενοχώριες, για νά μπορέσουν νά βγάλουν πέρα τήν προσπάθειά τους, για νά μπορέσουν νά κερδίσουν τήν οικονομική μάχη, μια μάχη τεραστίας σημασίας για τήν έθνική και τήν ιδιωτική οικονομία.

“Ένα λαμπρό τέτοιο παράδειγμα δίδει ή Έθνική Τράπεζα, πού έλαβε πλείστα προστατευτικά μέτρα για τούς επίστρατευμένους και και μη υπάλληλους της.

Και πρώτα για τούς επίστρατευμένους: άνέστειλε, έφόσον διαρκεί ή στράτευσις των, τας μηνιαίας κρατήσεις λόγω δανείου υπαλληλικού και άγοράς ειδών ίματισμού από τόν Προμηθευτικόν Συνεταιρισμόν άπεφάσισε τήν καταβολήν του συνόλου τών άποδοχών των εις τούς όπλίτας υπάλληλους της πάσης κατηγορίας, τούς μονίμους και προσωρινούς και εις τούς συμπληρώσαντας δεκάμηνον ύπηρεσίαν και άνω ήμερομισθίους εργάτας, νυκτοφύλακας, άποθηκάριους, οίκουρούς, καθαριστάς κλπ., εις τό σύνολον δέ τών άποδοχών νοούνται ο οργανικός μισθός μετ' τών προσαυξήσεων εκ 10ο)ο ή αυξήσεων λόγω Συλλογικής Συμβάσεως, πλέον έπιδομάτων γάμου και τέκνων, συνεπλήρωσε τας άποδοχάς τών άξιωματικών υπαλλήλων της, ώστε ή χορηγουμένη υπό τής Τραπεζής αναλογία μετ' τών άποδοχών των ως άξιωματικών νά μη άποδίδη ποσόν μικρότερον του συνόλου τών άποδοχών του υπαλλήλου προ τής στρατεύσεώς του άπεφάσισε νά χορηγήση και εις τούς επίστρατευμένους υπάλληλους της άξιωματικούς και όπλίτας έκτακτον δώρον τών Χριστουγέννων, τό όποιον θά έλάμβανον έάν ήσαν έν ύπηρεσία και τό όποιον άλλοτε μόνον εις τούς μήεπιστρατευμένους υπάλληλους έχορηγείτο άπεφάσισε τήν χορήγησιν τών ποσοστών τών Χριστουγέννων και εις τούς επίστρατευμένους υπάλληλους της άξιωματικούς και όπλίτας άνευ οίασδήποτε περικοπής και ως έάν ήσαν έν ύπηρεσία συνέστησεν Έπιτροπήν δια τας Άθήνας και τά περίχωρα υπό τήν προεδρείαν τής συζύγου του Διοικητού Κυρίας Άλεξ. Κοριζῆ, τῆ συμμετοχῆ τών συζύγων τών Διευθυντών Τμημάτων, του Υποδιευθυντού του Προσωπικού κ. Β. Κοσμά, του Διευθυντού του Ταμείου Υγείας κ. Κ. Τρίπου και τής υπαλλήλου του Ιδιαιτέρου Γραφείου του κ. Διοικητού Δεσποινίδος Ά. Άποστολοπούλου, ως έπίσης και τοπικάς Έπιτροπάς εις τήν έδραν εκάστου Υπ'ματος εκ τών συζύγων τών Διευθυντών και άνωτέρων Συναδέλφων και έθεσε σκοπόν αυτών τήν ανακούφισιν και ενίσχυσιν τών οικογενειών τών στρατευθέντων συναδέλφων έθεσεν εις τήν διάθεσιν τών άνωτέρω Έπιτρο-

πών ως α'. δόσιν τό ποσόν των Δρχ. 500.000.

Για τούς μη επίστρατευμένους υπάλληλους της ή Τράπεζα: άνέστειλε επί έξάμηνον τήν μηνιαίαν κράτησιν προς έξυπηρέτησιν τών συνήθων υπαλληλικών δανείων και τών εκτάκτων τοιούτων προς έξόφλησιν όφειλών προς τρίτους περιώρισε επί έξάμηνον έπίσης τήν μηνιαίαν κράτησιν προς έξυπηρέτησιν πάσης άλλης όφειλής προς τήν Τράπεζαν επί προσωπική άσφαλεία, επί ύποθήκη, επ' ένεχύρω χρημίων και έξ οικοδομικού δανείου εις μόνην τήν αναλογίαν προς καταβολήν τών τόκων (τῆς ευχερείας αυτής έπωφελούνται και οι στρατεύσιμοι) άπεφάσισε τήν χορήγησιν εκτάκτου δώρου δια τας έορτάς, ηξήσθη τουτο εναντι του παρελθόντος έτους και έπεξέτεινε τήν χορήγησιν του και εις άλλους βαθμούς (τό έκτακτον τουτο δώρον, ως και τά ποσοστά τών Χριστουγέννων θά λάβουν κατά τήν αυτήν ακριβώς αναλογίαν προς τούς μη επίστρατευθέντας και οι επίστρατευθέντες συναδέλφοι).

Αυτά είναι τά μέτρα, πού έλαβε ή Έθνική Τράπεζα για τό προσωπικό της, τό επίστρατευμένο και μη.

Είναι αλήθεια, ότι ή πρόνοια αυτή είναι βγαλμένη από μια μακροτάτη παράδοσι του ίδρύματος, τόσο μακρά όσο και ή ζωή τής Έθνικής Τραπεζής.

Η παραδόσεις όμως έχουν άνάγκη φορέως και φορέως των σήμερα είναι ο άξιος τής Έθνικής Τραπεζής Διοικητής της κ. Άλεξ. Κοριζῆ και τό Γενικόν Συμβούλιον.

Πρέπει όμως νά τονίσωμε και μια άλλη αλήθεια: “Αν χρειάζεται κακία για νά χαλάση κανείς μια παράδοσι, πού βρήκεριζωμένη, χρειάζεται άνωτέροτης και αληθινή έμπνευσις για νά δώση πνοή σέ μια παράδοσι, ώστε νά ξεφύγη από τή στατική μορφή άπλης συντηρήσεως ενός δημιουργημένου πράγματος και νά πάρη τή δυναμικότητα τής ζωντανής και έξελισσομένης ιδέας, πού ώθείται διαρκώς στό τελειότερο. Χρειάζεται καλωσύνη και ψυχική ευγένεια για νά άφομοιώση τό πνεύμα, πού έπλασε έναν άγραφο νόμο, νά κινήσης γρήγορα τόν νόμο αυτό και νά νοιώσης βαθεία τήν άνάγκη, πού επιβάλλει τή λειτουργία του.

Δέν κτύπησε κανείς τήν πόρτα του Γραφείου του Διοικητού για νά σκεφθῆ και νά άποφασισῆ. Έπρόλαβε κάθε παράκλησι και γεμάτος στοργή για τό προσωπικό τής Τραπεζής βρίσκει κάθε τρόπο για νά τό άνακουφισῆ.

Θέλωμε νά κλεισωμε τό άρθρο αυτό με τή διαβεβαίωσι, ότι τό προσωπικό τής Τραπεζής ξεύρει νά αντιλαμβάνεται τή λεπτότητα κάθε χειρονομίας, πού του γίνεται και δέν περνάει άπαρατήρητη από κανένα ή στοργική διάθεσις του Διοικητού νά δειξη, πώς Τράπεζα και προσωπικό είναι μια άδιάσπαστη και πανίσχυρη ενότης.

Είναι πραγματικά πολύ μεγάλο νά ξέρη ο στρατιώτης σναδέλφος πού πολεμάει, ότι έδώ κάτω ο ίδιος ο Διοικητής παρακολουθεί κάθε άνάγκη τής οικογενείας του, τήν αντιλαμβάνεται με τή θερμότερη συμπάθεια και τήν ίκανοποιεί άμέσως. Είναι έπίσης πολύ μεγάλο για τόν μη επίστρατευμένο υπάλληλο νά ξέρη, πώς τόν παραστέκει ή κεφαλή του ίδρύματος και πώς στής δύσκολες στιγμές, πού θά περάση έχει κοντά του αυτόν, πού θέλει και πού μπορεί νά τόν άνακουφισῆ. Είναι τέλος πολύ μεγάλο νά ξέρουν οι συναδέλφοι μας πού πολεμοῦνε και οι άλλοι πού έμειναν έδώ—και μπορούν νά τό ξέρουν με κάθε βεβαιότητα— ότι άν ή μοίρα θελήσῆ νά έξη ή ύμνα ή συναδελφική μας οικογένεια θά γίνη για τής οικογένειας τών θυμάτων αυτών, πού τήν Τράπεζα ξέρουν για μητέρα τους και τόν ίδιο τόν Διοικητή της για προστάτη τους, τό πειό πολύ πού μπορεί νά γίνη σέ ήθική ίκανοποίησι και ύλική ενίσχυσιν.

“Ας τό ξέρωμε όλοι καλά κι' άς τό σημειώσωμε: όσα μέτρα έλαβε ή Τράπεζα αυθόρμητα, τίποτε δέν μας λείει, πώς έξήντησαν τό κεφάλαιο τής προνοίας της για τό προσωπικό. “Όλα μάλιστα μάς λένε τό αντίθετο, ότι ή Τράπεζα με οδηγητή της τόν Διοικητή—Υπάλληλο μάς ύπόσχεται—να! μάς υπόσχεται χωρίς άμφιβολία—μια συνεχῆ και άνανεωμένη άνάλογα με τής περιστάσεις μέριμνα, μια σταθερή φροντίδα κένα άνυπολόγιστο ήθικό στήριγμα.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είναι άπαραίτητοι εις τόν Σύλλογον αι άκριβείς διευθύνσεις (Ταχυδρομ. Τομείς κλπ.) τών επίστρατευμένων Συναδέλφων μας.

Αι οικογένειαι των και οι μη επίστρατευθέντες Συναδέλφοι, οι όποιοι τυχόν τας γνωρίζουν, παρακαλοῦνται θερμώς νά τας άποστείλουν επειγόντως εις τήν «Τραπεζιτικήν».

Έπίσης χρειάζονται και αι διευθύνσεις τών οικογενειών τών επίστρατευθέντων Συναδέλφων.

Η άνωτέρω παράκλησις άφορά όσους υπηρέτουν προ τής στρατεύσεώς των εις τό Κεντρικόν ή τά Υποκαταστήματα και τας οικογενείας των, όπου και άν διαμένουν.

Αποστείλατέ μας επειγόντως τας διευθύνσεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΛΟ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟΝ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

[Είς τὰς 22 Σεπτεμβρίου ἔλαβον χώραν ἐν Atlantic City N. I. τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τῆς ἑνώσεως Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν ἀσχοληθὲν μὲ διάφορα θέματα ἀναπτυχθέντα ὑπὸ τῶν διαρρηστέων τραπεζικῶν προσωπικοτήτων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἡμερησία διάταξις περιελάμβανε κατὰ τὸ πλεῖστον τεχνικά θέματα ἢ θέματα ἐξιδιαιφερόντα στενῶς τὴν οἰκονομίαν τῆς μεγάλης Ἑνωμένης Συνομοσπονδίας. Ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων ἐν συνεχείᾳ τριῶν γενικωτέρου ἐνδιαφερόντος θεμάτων: «Ἡ ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν», «Ὁ ρόλος τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὰς δυναμικὰς Κοινωνίας», καὶ «Ὁ ρόλος τῶν Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν μετὰ τὸν παρόντα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον» προσεκρίναμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας περίληψιν τοῦ τελευταίου ἡπερ ἀνεπιτύχθη ὑπὸ τοῦ κ. W. Mc Donnell, Ἀντιπροέδρου τῆς Commercial National Bk τοῦ Little Rock, Ark. καὶ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἄγρυπνον ἐνδιαφέροντος, παρ' ἣν εἰς τὰς συγκοινωνιακὰς ἀνωμαλίας ὀφειλομένην καθυστέρησιν λήψεως αὐτῆς].

Κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τοῦ περυσίου Σεπτεμβρίου διάστημα τῶν 12 μηνῶν μεγάλα μεταβολαὶ ἐπέβησαν εἰς τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939 ὁ γεωγραφικὸς χάρτης περιελάμβανε τὴν Πολωνίαν, τὴν Φινλανδίαν, τὴν Δανίαν, τὴν Νορβηγίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, τὸ Βέλγιον, τὸ Λουξεμβούργον, τὴν Γαλλίαν, τὴν Λεττονίαν, τὴν Ἑσθονίαν, καὶ τὴν Λιθουανίαν. Σήμερον αἱ χώραι αὗται ὑπάρχουσι κατ' ὄνομα μόνον, κατ' οὐσίαν δὲ εἶναι μόνον σκιά ποτὲ ἐλευθέρων Κρατῶν. Ποῖα ἄλλα ὀνόματα θὰ προστεθῶσι εἰς τὸν κατάλογον αὐτὸν δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι. Ἐξ ὧν τῶν πρὸ ἔτους ὑφιστάμενων ὑπερηφάνων Εὐρωπαϊκῶν Δημοκρατιῶν μόνον τρεῖς παραμένουσι ἀκατάκτητοι: ἡ Σουηδία καὶ ἡ Ἑλβετία καὶ αὗται ἐλέφ τῶν ἰσχυρῶν γειτόνων τῶν καὶ ἡ Ἀγγλία ἦτις παλαίει σκληρῶς ἐναντίον τῆς ὀμῆς βίας. Καὶ ἂν ἡ ἀπόστασις προσεφύλαξε τὴν χώραν μας ἀπὸ τῆς ἐμπλοκῆς τῆς εἰς τὸ φρικαλέον αὐτὸ κύμα τῆς κατατροφῆς, ἐν τούτοις ὁ ἀντίκτυπος ἐφθασε μέχρι αὐτῆς. Ὁ κόσμος ἠλλάξε ὅχι μόνον διὰ τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ διὰ ἡμᾶς. Κατὰ τὸ διαρρησθῆσαν διάστημα ἀφυπνίσθημεν ἀπὸ τὸ μακάριον ὄνειρον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εἰρήνης—ὄνειρον συνιστάμενον εἰς τὸ εὖρος τῶν ὠκεανῶν μας, τὸ μέγεθος τῶν πόρων καὶ τῆς δυνάμεώς μας καὶ τὴν γενναϊότητα τοῦ Λαοῦ μας.

Καὶ τώρα γνωρίζομεν καλά ὅτι ὅλα τ' ἀνωτέρω δὲν ἦσαν παρὰ μία χίμαιρα καὶ ὅτι ὁ κυριώτερος ὑπερασπιστὴς μας δὲν ἦσαν οὔτε ἡ δύναμις μας οὔτε ἡ ἔκτασις τῶν ὠκεανῶν μας ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἰσχύς τοῦ φίλου καὶ δυνατοῦ γείτονός μας. Καὶ τώρα ὅτε ὁ φίλος μας οὗτος ἀντιμετωπίζει ἔστω καὶ ἐλαχίστην πιθανότητα καταστροφῆς ἀποκηρύσσομεν τὸ δόγμα «ἐν τῇ ἀπομονώσει ἡ ἰσχύς» καὶ ἀπαρνούμεθα τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ ἀποφλισμὸς εἶναι προτέρημα καὶ ὅτι αἱ ἀσπλοὶ ἠθικαὶ δυνάμεις παίζουν ἔστω καὶ τὸν ἐλάχιστον ρόλον μετὰ τῶν ἑθνῶν.

Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι τὰ ἑθνη διεθίζονται τοὺς βιολογικοὺς κύκλους τῶν ἀτόμων· γεννῶνται, ἰσχυροποιοῦνται εἰς τὴν νεότητά των, μεσουρανοῦν εἰς τὴν ὄριμον ἡλικίαν των, γηράσκουσι, ἐξασθενίζουσι καὶ ἀποθνήσκουσι. Ἔτσι συνέβη μὲ ὅλα τὰ μεγάλα ἑθνη τῆς ἀρχαιότητος: Τὴν Βαβυλωνίαν, τὴν Ἀσσυρίαν, τὴν Περσίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ρώμην. Ἔτσι συνέβη βραδύτερον μὲ τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται νὰ συμβῇ βραδύτερον καὶ μὲ ἄλλα ἔθνη. Διότι ὁ βιωτικὸς κύκλος εἶναι ἀμετάκλητος. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Χώραν μας καὶ ἤδη ἐπεράσαμε ἀπὸ ἕνα κύκλον τῆς ἔθνικῆς μας ζωῆς εἰς ἕτερον. Τὸ 1940 ὑπῆρξε τὸ ἔτος τῆς εἰσόδου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν ὄριμον ἡλικίαν καὶ θέλοντες καὶ μὴ ἐπωμιζόμεθα τὰς εὐθύναις τῆς ἡλικίας ταύτης. Αἱ εὐθύναι αὗται εἶναι πολυποίκιλοι ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα ὄλων εἶναι ὅτι κατέστημεν οἱ φορεῖς τῆς δαδὸς τῆς Δημοκρατίας διὰ μέσον ἑνὸς Κόσμου πειρατικοῦ. Διότι καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ Ἀγγλία ἐξέβη νικητρία ἐκ τῆς διεξαγομένης πέραν τῶν θαλασσῶν ἀμειλίχτου πάλης θὰ χρειασθῶσι νεώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι χεῖρες διὰ νὰ διαφυλάξουσιν τὴν φλόγα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀληθῶς ὁ παρῶν Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἠλλάξε τὴν ὄψιν τοῦ Κόσμου καὶ μετὰ τὴν λήξιν του ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἐκεῖνη ποὺ θὰ ἐπωμισθῇ τὰς εὐθύναις τῆς παγκοσμίου καθοδηγήσεως. Τῶν εὐθυνῶν αὐτῶν μέρος θὰ ἀναλάβωσι πάντες οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται· εἰδικώτερον δὲ οἱ Τραπεζίται τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἔχωσι σπουδαιότερον ἔργον νὰ ἐπιτελέσωσι. Συγκεκριμένως θὰ πρέπει νὰ διασωσῶσι τὰς δημοκρατικὰς ἀγορὰς ἐκ τῆς τραπεζικῆς συναλλαγῆς καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸ ἀνεξάρτητον πιστωτικὸν σύστημα.

Ἡ προφύλαξις τοῦ ἀνεξαρτήτου πιστωτικοῦ συστήματός μας θὰ συντελεσθῇ δι' ἐνισχύσεώς του ἐσωτερικῶς καὶ διὰ προστασίας του ἐξωτερικῶς. Πρὸς τοῦτο τὸ σύστημά μας δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ καταστῇ στατικὸν καὶ ἀμετάβλητον· πρέπει νὰ ἀεξάνεται καὶ νὰ ἐξελίσσεται ἕως ὅτου γίνῃ δυναμικόν.

Πρέπει διαρκῶς νὰ ἐρευνῶμεν πρὸς τελειοποίησίν του, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ καλύτερον χθεσινὸν σύστημα δὲν εἶναι ἐπαρκὲς διὰ σήμερον καὶ ὅτι ἡ μόνη βεβαίωσις τῆς αἰῶνος εἶναι ὅτι τοῦτο θὰ διαφέρῃ ἀπὸ τὸ σημερινόν.

Ἔχοντες ἐν νῶ τὴν τοιαύτην ἔρευναν πρέπει νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς συνεχῆ κριτικὴν καὶ ἀναλυτικὴν ἐξέτασιν πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὰς Τραπεζὰς μας. Πρέπει νὰ γνωρίζομεν καλῶς τὴν λογιστικὴν μας τὴν καταστιχογραφίαν μας, τὴν μηχανοποίησίν μας, τὰ γενικά μας ἔξοδα. Πρέπει νὰ κατέχωμεν τὸν πιστωτικὸν μηχανισμόν μας, τὴν δυναμικότητα τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰ ἐπισημὰ τῆς σημεῖα. Πρέπει νὰ τηρῶμεν στενήν ἐπαφὴν μὲ τοὺς πελάτας μας καὶ μὲ τὸ Κοινὸν καὶ νὰ μὴ παροῦμεν ποτὲ τὰς εὐθύναις μας.

Εἰς τοῦτο θὰ βοηθήσῃ πολὺ ἡ ἐγκρίθουσα συνεργασία τῶν μελῶν τῆς ἑνώσεως Τραπεζῶν πρὸς ἄλληλα. Μόνον μὲ μίαν τοιαύτην συνεργασίαν δυνάμεθα νὰ ἐπιζώσωμεν βεβαίως ὅτι θὰ παύσωμεν εὐσυνειδήτως τὸν ρόλον μας εἰς τὸν μεταπολεμικὸν κόσμον.

Θὰ ἀκούσωμεν βεβαίως ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἐπικρίσεις ἐναντίον τοῦ τραπεζικοῦ συστήματός μας. Θὰ τοῦ προσάψωμεν τὴν μομφὴν ὅτι εἶναι περιπλοκὸν καὶ ἀσύνδετον, ὅτι εἶναι ἀπρηχαιωμένον, ὅτι ἐξασφαλίζει μονόπλευρον ἔλεγχον τῆς πίστεως καὶ ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ μετ' ὀλίγον νὰ χρηματοδοτῇ τὴν τὸσον πολυποίκιλον οἰκονομίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Θὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον νὰ ὑπῆρχε μόνον μία Τράπεζα μὲ ὑποκαταστήματα: ἡ Τράπεζα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν· παρουσιάζουσα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐνιαίου τῶν ἐπιτοκίων, τῆς μειώσεως τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως τῆς οἰκονομικότητος τῶν ὄρων συναλλαγῆς καὶ ἄλλα. Θὰ τοὺς ἀπαντήσωμεν ὅμως ὅτι τὸ σύστημά των εἶναι βεβαίως ἀπλοῦν, ἀπλοῦν ὡς τὸ δολοκληρωτικὸν Κράτος, ὅπερ εἶναι ἡ ἀπλουστερία μορφή Κυβερνήσεως ἣν συνέλαβε ποτὲ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Ἄλλ' ἀπλᾶι Κυβερνήσεις καὶ ἀπλοῦν τραπεζικὸν σύστημα δὲν ἀπαντῶνται εἰς τὰς Δημοκρατίας. Δὲν εἴμεθα βεβαίως ὀπαδοὶ τῆς σοσιαλιστικοποιήσεως τῆς πίστεως οὐδ' ἰσχυρίζομεθα ὅτι τὸ ἀμερικανικὸν τραπεζικὸν σύστημα δὲν ἔχει καὶ ἐλαττώματα. Ἀλλὰ διαρκῶς ἐξελίσσεται καὶ προσαρμόζεται πρὸς τὰς κρατούσας συνθήκας.

Τὸ 1930 ὑπῆρξε χρονολογία ἀποφράς διὰ τὰς Ἀμερικανικὰς Τραπεζὰς καὶ τὸ ἀμερικανικὸν τραπεζικὸν σύστημα, ἔσχεν ὅμως καὶ τὸ καλὸν ὅτι ἀπεκομίσσαμεν ἐξ αὐτοῦ πολὺτιμα διδάγματα. Κατὰ τὰ διαρρησθέντα δέκα ἔτη ἀντιμετωπίσαμεν καὶ ἐπιλύσαμεν καὶ τὰ δυσκολώτερα τραπεζικὰ προβλήματα.

Κατὰ τὴν ἀρξαμένην νέαν δεκαετηρίδα, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀκόμη μεγαλυτέρα καὶ πολυπλοκώτερα προβλήματα. Ἔχομεν ἐν τῷ μεταξὺ κατανοήσει τὴν κολοσσιαίαν ἀλήθειαν τοῦ «ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς». Τώρα εἴμεθα ἠνωμένοι, ἰσχυροὶ, πλήρεις ἐμπιστοσύνης, πανέτοιμοι.

Εὐτυχεῖς δέ, διότι ἡ Κυβέρνησις μας τώρα ἐπιτελεῖ τὸν δυσκολώτερον ἄθλον τῆς: νὰ καταδείξῃ κατὰ πόσον ἡ Δημοκρατία δύναται νὰ κερδίσῃ τὸν πόλεμον, οἰκονομικὸν ἢ στρατιωτικόν, ἐναντίον τοῦ δολοκληρωτισμοῦ, χωρὶς νὰ καταστραφῇ. Πρὸς τοῦτο ἠρξάμεθα ἐκτελοῦντες εὐρὺ πρόγραμμα ἐξοπλισμῶν. Αἱ ἐργατικά μας δυνάμεις καὶ οἱ βιομηχανικοὶ μας νόες ἀμιλλῶνται εἰς τὴν ταχεῖαν κατασκευὴν ὀπλων, μηχανῶν, πλοίων, ἀεροπλάνων. Ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας δὲν ἀπαιτεῖται μόνον ἐξοπλισμὸς καὶ συγκέντρωσις πόρων· χρειάζεται ἐπιστράτευσις τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἀναζωπύρησις τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν μας, ἀναζωογόνησις τῆς δη-

ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βγάλτε τὸ καπέλλο σας καὶ σταθῆτε σὲ προσοχὴ! Περνοῦν οἱ τραυματῖαι τῆς Ἑλλάδος!

Παιδιὰ τοῦ λαοῦ οἱ ἡρωϊκοὶ μας πολεμισταί, παιδιὰ γεμάτα νεῖατα κιάνδρισμα, ψυχῆς τίμιες καὶ ἀγνές, δὲν ξέρουσι νὰ λογαριάζουσιν τὴν ζωὴν τοὺς ἔβαλαν γιὰ τὸ μπροστὰ τὰ στήθη τους, φοβερὰ σάρκινα τείχη, ποὺ σπίασαν τὸ κύμα μαρῶν θαρβάων καὶ δέχθησαν μιὰ σφαῖρα σὲ κορμὶ τους.

Κοιτάξτε τοὺς σὺν περῶνε στὰ φορεῖα τοὺς τυλιγμένοι μὲ τοὺς λευκοὺς ἐπίδεσμούς, λαβωμένοι, πονεμένοι, ἱεροί.

Ὁ πόνοξ δὲν χάραξε σὲ πρόσωπό τους μιὰ γραμμὴ καὶ δὲν ἐρριξε στὴ φλόγα τῶν ματιῶν τους μιὰ σκιά.

Ψυχῆς ἀδάμαστες πήραν τὸ σίδερο καὶ τὴ φωτιὰ στὰ μέλη τους, εἶδαν τὴ σάρκα τους σπαραχμένη, τὰ κόκκαλά τους σπασμένα, τὸ αἷμα τους νὰ χύνεται καὶ χαμογελοῦν. Βλέπουσι τώρα γύρω τους νὰ χειροκροτοῦν, νὰ ζητωκραυγάζουσιν, νὰ τοὺς χαιρετοῦν, νὰ τοὺς ραίνουν μὲ λουλοῦδια ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺναι γιὰ αὐτοὺς αὐτῆ τῆ στιγμῆ ἢ μάννα, ὁ πατέρας, ἡ ἀγαπημένη γυναῖκα, τὸ ἀκριβὸν τους παιδί καὶ κινοῦν τὰ χέρια τους καὶ τὰ μαντύλια τους σὲ χαιρετισμό.

Τὶ ὑπερκόσμιο φῶξ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ ἀρρηνωπὸ πρόσωπο τοῦ πολεμιστῆ!

Τὶ ἀποφασιστικὴ κιὰτοαλένια ἐκφρασις! Ἄν τοὺς βλέπατε χθὲς ἀκόμα σὲ χωριὸ τους νὰ ὀργῶνουν τὸ χωράφι τους, νὰ βόσκουν τὰ πρόβατά τους καὶ καθισμένοι σὲνα βράχο νὰ παίζουν τὴ φλογέρα τους, ἂν τοὺς βλέπατε τὴ Κυριακὴ στὴ πλατεῖα νὰ χορεύουσιν καὶ νὰ γλεντοῦν ρίχνοντας μιὰ κρυφῆματιὰ στὴ λυγερή, ποὺ κάπου ἐκεῖ χωμένη στὸν ἄλλον κόσμο τοὺς κρυφογελοῦσε, θὰ λέγατε: Τὶ ἦσυχη, τί εἰρηνικὴ, τί εὐδουλλικὴ ζωὴ, τί ἀγαπῆ γιὰ τὴν, τί προσήλωσις στὰ θέληγτρά της!

Ποῖος μεταμόρφωσε σὲ λίγες μέρες τὰ παιδιὰ αὐτὰ; Σὲ ποῖο καμίνι βάπτισαν τὴ ψυχὴ τους; Ποῦ μάθανε νὰ νικοῦν τὸν πόνο τῆς ἀνθρώπινης σάρκαξ; Ποῦ μάθανε νὰ περιφρονοῦν τὸ χᾶρο, ποῦναι ἔτοιμοι νὰ τοὺς ἀποσπᾶσῃ τόσο πρόωρα καὶ τόσο ἀπρόοπτα ἀπὸ μιὰ γλυκεῖα χαρούμενη ζωὴ;

Στοὺς χθεσινούς ἦσυχους καὶ σφιχτοδεμένους μὲ τὴ ζωὴ ἀνθρώπου τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, τοὺς σημερινὸς μαχητὰς καὶ ἤρωας μίλησε μιὰ βαθύτατη φωνή, μιὰ φωνὴ ποὺ πρῶτῃ φορὰ ἀκούσαν, μιὰ φωνή, ποὺ μιλάει πάντα στοὺς Ἑλληνας, ὅταν

Εἰς ἐκ τῶν ἀερογωνιαίων λίθων τοῦ οἰκοδομήματος τούτου πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἐλεύθερον τραπεζικὸν σύστημα. Χρέος τῶν Τραπεζῶν καὶ ρόλος των εἰς τὴν μεταπολεμικὴν διάρθρωσιν τοῦ Κόσμου θὰ εἶναι ἡ προπαρασκευὴ τοῦ συστήματος τούτου κατὰ τρόπον ὥστε δὲν θὰ καταλείπη οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν εἰς τὸ Κοινὸν ὅτι τυχὸν κατάργησις του θὰ σημάνη κατάργησιν αὐτῆς ταύτης τῆς ἐλευθερίας του.

ἡ ἀδικία ὀρθώνεται κατὰ τῆς Πατρίδος των.

Αὐτὴ ἡ ἀπόκοσμη φωνὴ τοὺς μίλησε γιὰ ἕνα ὑπέρτατο καθήκον καὶ τοὺς εἶπε, πῶς μπροστὰ στὸ καθήκον αὐτὸ κανένας ποτε δεσμὸς δὲν κράτησε τοὺς Ἑλληνας!

Τὸ τί μπορεῖ νὰ κίμη ἕνας ἀνθρώπος, ὅταν ἀκούῃ τὴ φωνὴ αὐτῆ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἱστορία: ἀνεδαίνει στὴ φωτιὰ, παραδίδεται στὰ μαρτύρια, βάζει φωτιὰ στὴ μαρτυρῆ καὶ τινάζεται μαζί της στὸν ἄερα, κλείνεται σὲ πολιτείες καὶ σκελετώνας ἀπτὴ στέργει, πιάνεται σὲ χορὸ καὶ πηδᾷ σὲ δάραθρα

Πόσοι ἀκούνε τὴ φωνὴ αὐτῆ, αὐτὸ εἶναι ἄλλο. Μὰ στὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἀκούγεται πάντα ἡ φωνὴ αὐτῆ καὶ τὸ πρωτάκουσμά της κανένα δὲν ξαφνιάζει, γιὰ τὴ ξυπνᾷ μέσα του μιὰ γλυκύτατη ἠχώ γνώριμης καὶ πολυαγαπημένης ἐπικλήσεως.

Αὐτὴ ἡ ἀπήχησις ἦταν ζωγραφισμένη στὰ ἀρρηνωπὰ πρόσωπα τῶν μαχητῶν, ποὺ σὲ μιὰ πονεμένη πομπῇ διέσχισαν τὴν πρωτεύουσα.

Ὅποιος τοὺς εἶδε, ἀρκεῖ νάταν Ἑλληνας, δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ καμμιὰ ἐξηγήσιν γιὰ τὴν μεταμόρφωσι ποὺδλεπε στὰ πρόσωπα τῶν ἀγαπημένων του. Ἡ πειρὸ θαθεῖα συνειδήσεως γινότανε μετὰξὺ ἑνὸς πλήθους προσκυνητῶν, συγκλονισμένου ἀπτὴν ἱερώτερη συγκίνησιν, ἑνὸς πλήθους ἀνθρώπων, ποὺ εἶχε ξεφύγει τίς στιγμῆς ἐκεῖνες ἀπτὴν ἀμειλικτὴ ὀλικὴ ζωὴ κείνη συγκεντρωθῆ μένα εὐλαβικὸ γονάτισμα τῆς ψυχῆς στὴν ἔκστασι τῆς πειρὸ καθαρής πνευματικῆς κοινωνίας κιὰπ' ἄλλο μέρος τῆς ἱεράς πομπῆς τῶν τραυματιῶν μας, ποὺ τοὺς μιλοῦσαν μὲ τὴν ἀθῶα ματιὰ τους γιὰ μιὰ μυσταγωγία, γιὰ ἕνα δισκοπότηρο ὄλο φωτιὰ καὶ καθαρμό, ποὺ μετὰλαβαν ἐξαγνισμένα τὰ ἡρωϊκά μας Ἑλληνόπουλα!

Μὰς ἦλθαν μὲ τὸ καλὸ τὰ παλληκάρια μας κίη στοργὴ μας θὰ χαϊδέψῃ τὸ τιμημένο τους μέτωπο, θὰ γλυκάνῃ τὸν πόνο τους, θὰ δροσίσει τὸ φλογισμένο στόμα τους, θὰ τὰ γιαιτρέψῃ.

Πόσοι ὅμως δὲν ἦλθαν κιοῦτε θάλλθουν ποτὲ!

Πέρασαν στὴν ἀθανασία οἱ ἤρωες, χωρὶς τὸ χᾶδι τῆς μάννας, χωρὶς τὸ φιλὶ τῆς ἀγαπημένης γυναῖκαξ, κιὸμως μὲ χαμόγελο, γιὰ τὸς παρᾶστεκε στὸ ξεψύχισμα τῆς ἀγισμένης ψυχῆς τους τὸ δραμα ἑνὸς φτωχικοῦ σπιτιοῦ μὲ τὸ ἀναμένο τζάκ καὶ τὰθῶα παιδιὰ ὀλόγορά του, ἑνὸς τίμιου σπιτιοῦ, ποὺ ὄλο μεγάλωνε, μεγάλωνε, μεγάλωνε ὅσο πλησίαζε ὁ θάνατος καὶ γινότανε ἕνα μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἑνὸς σπιτιοῦ ἔτοιμου νὰ παραδοθῇ στῆς φλόγες, στῆ δῆψι, στὴν ἀτίμωσι, στὸν ἀφανισμό, κιὸμως σωσμένου ἄπτὰ ἴδια τὰ χέρια τους, τὰ ροζικισμένα χέρια τοῦ Ἑλληνος πολεμιστῆ, ποὺ σκύβει τώρα καὶ φιλάει μὲ βουρκαμένα μάτια ἡ Ἑλλάδα!

Αὐτὰ ὄλα ἔλεγαν στὸν κόσμο, ποὺ τοὺς προσκυνοῦσε οἱ τραυματῖαι μας, μὲ τὸ χαμόγελο, μὲ τὸ ἀργκόνημα τοῦ χερσιοῦ των σὲ χαιρετισμό.

Βγάλτε τὸ καπέλλο σας καὶ σταθῆτε σὲ προσοχὴ! Περνοῦν οἱ τραυματῖαι τῆς Ἑλλάδος

Σ.
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Δ. Β. ΔΕΛΗΔΗΜΗΤΡΗΣ
Μάγερ 21

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΙ

Θούρια και παιᾶνες ἴχθυν στοὺς δρόμους γιὰ τὴ νίκη ποὺ κερδίζουσι μὲ αἷμα ἐκεῖ ἐπάνω τ' ἀδελφία μας μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ζοῦμε τῆς ἡμέρας μιὰ μιὰ ὄρα παρακολουθώντας νοερά τῆς σκληρῆς μάχης ποὺ δίνει τὸ δίκιο ἐνάντια στὸ ἄδικο, τὸ πνεῦμα ἐνάντια στὴν βία τῆς ὕλης. Τὴν ἀγωνία διαδέχεται ἡ χαρὰ, ὁ ἐνθουσιασμός ὁ ἀκράτητος γιὰ τῆς σελίδες δόξης ποὺ γράφουσι στ' ἀπάτητα βουνὰ τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας οἱ λεβέντες μας.

Οἱ λεβέντες ὅμως αὐτοὶ—οἱ φίλοι μας, οἱ συναδέλφοί μας, τὰ ἀδελφία μας—εἶναι ἄνθρωποι μὲ ἀνάγκες, ἄνθρωποι μὲ οἰκογένειες ποὺ τῆς ἀφισαν, ἄλλοι πρόσκαιρα καὶ ἄλλοι γιὰ πάντα, πηγαίνοντας ἐκεῖ ποὺ τοὺς ἐκάλεσε τὸ καθήκον. Αὐτοὶ πολεμᾶνε γιὰ μᾶς πληρώνοντας μὲ τὸ αἷμα των τὸ χρέος του αὐτοῦ. Σὲ μᾶς ἀφήκανε ἄλλο χρέος. Ποῖο εἶναι τὸ χρέος ἐκεῖνων ποὺ ἔμειναν πίσω τὸ ξέρομε: εἶναι νὰ φροντίζουμε γιὰ τοὺς γενναίους μας καὶ τῆς οἰκογένειές των.

Ἐξω ἀπὸ τὴ γενικὴ ὑποχρέωσι, ἔχουμε οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰδικώτερη ὑποχρέωσι νὰ γίνουμε οἱ προστάτες, οἱ πατέρες, οἱ ἀδελφοὶ γιὰ τῆς οἰκογένειες τῶν συναδέλφων μας ποὺ βρίσκονται στὸ μέτωπο.

Ἡ Τράπεζα εἰσέφερε στὸν κοινὸν ἀγῶνα μεγάλα ποσὰ καὶ ἔδειξε γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἰδιαίτερη μέριμνα πατρικὴ ποὺ ἐκτείνεται σὲ ὅλες τῆς σφαῖρες τῆς προστασίας των καὶ ποὺ θὰ ὀλοκληρωθῆ μὲ ἄλλα μέτρα ποὺ μελετᾶ ἡ Διοίκησις.

Ὁ Σύλλογός μας, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῶν διαθέσεων καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μελῶν του δὲν ὑστέρησε στὴν ἐκπλήρωσι τῶν ὑποχρεώσεων του ἀπέναντι ἐκεῖνων ποὺ τιμοῦν καὶ δοξάζουσι τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνος καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐχοντας τὴν ἐνίσχυσι, ἠθικὴ καὶ ὕλική, καὶ τῶν ἄλλων Ἐθνοτραπεζιτικῶν ὀργανώσεων, τῆς «Τραπεζιτικῆς» τοῦ «Τ.Υ.Π.Ε.Τ.» καὶ τοῦ «Προμηθευτικοῦ Συνομοῦ», ἀνέλαβε μὲ θέρημν τὸ ἔργον του, ὅπως τὸ διαγράφουσι ἡ ἀνάγκες τῶν συναδέλφων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς εἰς ἐκτακτὸν συνεδρίασι, μαζὶ μὲ τὴν Διοικοῦσαν τὴν «Τραπεζιτικὴν» Ἐπιτροπὴν. Στὴν συνεδρίασι αὐτῇ, ὕστερα ἀπὸ εἰσήγησι τοῦ Προέδρου ἀποφασίστηκαν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ Ἐπιμελητεία Γραφείου νὰ ἀναλάβῃ τὴν παρακολούθησι τῆς τύχης τῶν συναδέλφων ποὺ εἶναι ὑπὸ τὰ ὄπλα, σὲ τρόπο ποὺ ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ νὰ μαθαίνει καὶ νὰ φροντίζει ἐγκαίρως γιὰ ὅ,τι ἠθελε χρειασθῆ γι' αὐτοὺς.

2) Ἡ «Τραπεζιτικὴ» σὲ συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ἐπιμελεῖα Ὑπῶν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεκπεραίωσι στὴν Ἀθήνα καὶ Πειραιᾶ τῶν ὑποθέσεων ποὺ ἔχουσι οἱ στρατευθέντες καὶ ἡ οἰκογένειές των.

3) Ἡ «Τραπεζιτικὴ» καὶ αἱ Ἐπιμελητεῖαι Βιβλιοθήκης καὶ Γραφείου, ὑπὸ τὴν ἀμεση παρακολούθησι τοῦ Ἀντιπροέδρου κ.

Δ. Γκούσκου, θὰ ὀργανώσουσι στὴ Λέσχη μόνιμη ὑπηρεσία ἀποστολῆς πακέτων μὲ δῶρα (γλυκίσματα, τσιγάρα, βιβλία) στοὺς συναδέλφους τοῦ Μετώπου καὶ διαφόρων ἄλλων δῶρων στὰ παιδιὰ τῶν στρατευθέντων. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ὁ Σύλλογος βασίζεται στὴς προσφορὰς τῶν συναδέλφων καὶ στὴ προσφορὰ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ. Γιὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς συναδέλφους ποὺ θέλουσι νὰ προσφέρουσι τέτοια δῶρα, ὁ Σύλλογος θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν μας τὴν ἄδεια νὰ βάλῃ σὲ ὄρισμένες ἐσωτερικὲς θέσεις τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ὑπῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς μεγάλα κουτιά στὰ ὁποῖα ὁ καθένας μας θὰ μπορῆ νὰ ῥίχνῃ ὅ,τι ἔχει ἀπ' αὐτὰ τὰ εἶδη. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι σὲ λίγες μέρες ἔχουμε Χριστογέννητα καὶ πῶς πολλὰ παιδιὰ δὲν ἔχουσι τὸν πατερούλη τους ἐδῶ γιὰ νὰ τοὺς πᾶν τὸ Χριστογεννητικὸ πακέτο.

4) Ἡ «Τραπεζιτικὴ» θὰ στέλνῃ τὸ φύλλο ὄχι μόνον στοὺς συναδέλφους στρατιῶτες, ἀλλὰ καὶ στὴς οἰκογένειές των, χωρὶς καμμιὰ πρόσθετη ἐπιβάρυνσι. Γιὰ νὰ γίνῃ μάλιστα στενωτέρη ἡ ἐπαφὴ τοῦ Συλλόγου μὲ τοὺς στρατιῶτες μας καὶ τῆς οἰκογένειές των ἡ «Τραπεζιτικὴ» θὰ ἐγκαινιάσῃ εἰδικὴ στήλη μὲ περιεχόμενον ποὺ νὰ ἔχῃ ἰδιαίτερον γι' αὐτοὺς ἐνδιαφέρον.

5) Ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ μέλη τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς «Τραπεζιτικῆς» θὰ πηγαίνουσι νὰ βλέπουσι τοὺς συναδέλφους ποὺ θὰ μεταφερθοῦν ταχὺν τραυματιῶν στὴν Ἀθήνα ἢ τὰ περὶχωρα.

6) Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον ἕνα σύμβουλον τὸν Ἐπιμελητὴ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἀντιπρόσωπο τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ μποροῦσε ὁ Σύλλογος νὰ βοηθήσῃ τὰ παιδιὰ τῶν πολεμιστῶν μας νὰ παίρνουσι μαθήματα ὥστε νὰ μὴν χάσουσι τὸ χρῶνον τῆς σπουδῆς των, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ Διοίκησις ἐπιχορηγῆ τὸν Σύλλογον γιὰ τὴ μόρφωσι των μελῶν του καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Τὸ ὄλον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναλύεται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν Δ. Ἐπιτροπῶν ἀνέθεσαν αὐταὶ εἰς Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Δ. Γκούσκου, ἀντιπρόεδρον, Ι. Τζωρτζόπουλον, ἔντεταλμένον σύμβουλον, Θ. Ἰατρον, σύμβουλον, Δ. Σαγκριώτην, διευθυντὴν τῆς «Τραπεζιτικῆς», Β. Χατζόπουλον, ἀρχισυντάκτην τῆς ἰδίας καὶ Γεώργ. Σεπετζῆν. Ἐπιμελητὴν τῶν Ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων.

Γιὰ τὴν πραγμάτωσι αὐτῶν ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ θὰ διαθέσῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς «Τραπεζιτικῆς» μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ συναδέλφοι θὰ δώσουσι ἀδίστακτα τὴν ψήφον των ὅταν θὰ τοὺς καλέσῃ.

Εἶναι ὅμως τόσομεγάλον τὸ βᾶρος ποὺ ἀναλαμβάνει ὁ Σύλλογος, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ βγάλῃ πέρα χωρὶς νέα ἐνίσχυσι ἀπὸ τὰ μέλη. Ποιὸς εἶναι ὁ μὴν ἐκείνος ποὺ θὰ ἀρνηθῆ νὰ

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΘΕΝΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀλέξ. Κοριζῆς στρέφων ὀλόκληρον τὴν στοργὴν του πρὸς τὰ στρατευθέντα μέλη τῆς Ἐθνοτραπεζιτικῆς Οἰκογενείας καὶ τοὺς ἰδικούς των ἀπηύθυνε τὴν ὑπ' ἀριθ. 134 ἐγκύκλιον τῆς 22 Νοεμβρίου 1940, δι' ἧς μὲ ἐκφράσεις γεμάτας παλμὸν ἀναγγέλλει τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως ὀργανωθῆ ἡ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τοῦ στρατευθέντος προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρόνοια, ὥστε νὰ μετριασθῆ ὁ πόνος τῶν οἰκογενειῶν τῶν συναδέλφων μας διὰ τοὺς ἀπόντας προσφιλεῖς των καὶ νὰ αἰσθάνωνται κάθε στιγμὴν, ὅτι ὄλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ποὺ δὲν ἐστρατεύθημεν εἴμεθα κοντὰ τους.

Τὸ πράγματι εὐγενές, συναδελφικώτατον καὶ πατριωτικώτατον αὐτὸ ἔργον ὁ κ. Διοικητὴς ἀνέθεσεν εἰς τὴν κάτωθι Ἐπιτροπὴν:

- Κύριοι: Ἀλέξ. Κοριζῆ, Πρόεδρος
- Θεοδ. Γιαννοπούλου
- Πέτρου Γουναράκη
- Γεωργ. Δημακοπούλου
- Νικ. Ζουμπούλιου
- Γεωργ. Κοζώνη
- Παν. Λυκιαρδοπούλου
- Γεωργ. Μανσόλα
- Μιχ. Μαυρομαχάλη
- Ἀλεξ. Μαυρομάτη
- Θρασ. Μπογδάνου
- Εὐρ. Παπανικολάου
- Δημ. Πρωτεκδικίου
- Κωνστ. Τσαλίκη
- Κύριοι: Βασίλ. Κοσμάς
- Κων. Τρίπος
- Δεσποινίς: Ἀρχ. Β. Ἀποστολοπούλου, Γραμματεὺς

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ: Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐριτίμων συζύγων τῶν κ.κ. Διευθυντῶν, Ὑποδιευθυντῶν καὶ ἄλλων Λειτουργῶν τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων.

Συγχρόνως ὁ κ. Διοικητὴς ἀπηύθυνε αὐτοπροσώπως πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευθέντων συναδέλφων δι' ἐπιστολῆς, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν αὐτοῦσιαν, διότι ἀποτελεῖ πράγματι ἱστορικὸν ἔγγραφο διὰ τὰς σχέσεις τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ της.

Δώσῃ τὸν ὄβολόν του γιὰ σκοποὺς σὰν τοὺς παραπάνω; Ποιὸς δὲν θὰ σκεφθῆ τὸ τσιγάρον τοῦ συναδέλφου, ποιὸς θὰ θελήσῃ νὰ στερήσῃ ἀπὸ αὐτὸν τὴν εὐχαρίστησιν ἢ ἀνοίξῃ ἕνα πακέτο ποὺ θὰ γράφῃ μέσα «οἱ συναδέλφοί σου σὲ θυμοῦνται», ποιὸς δὲν θὰ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μάνας καὶ τὰ γέλια τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ λάβουσι ἀνὰ πᾶντεχο Χριστογεννητικὸν δῶρον ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ πατέρα των; Κανεῖς. Γι' αὐτὸ κανεῖς δὲν θὰ ἀρνηθῆ μιὰ μικρὴ μηνιαία εἰσφορὰ. Ἐκατό, πενήντα ἢ τριάντα δραχμὲς τὸν μῆνα, ἀνάλογα στὰ εἰσοδήματα τοῦ καθενός μας, ἀρκοῦν γιὰ νὰ ἐνισχύσουσι τὸν Σύλλογον στὴν ὥρα αὐτῆ προσπάθειά του.

Ἐμπρός, ἄς δώσουσι περιεχόμενον στὴν ἰδέαν τῆς συναδελφότητος, Ἐμπρός, ἄς κάνουμε τὸ χρέος μας πρὸς Ἐκείνους. Πρόκειται γιὰ τ' ἀδελφία μας, γιὰ τὰ παιδιὰ των.

Ὁ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Ἐν Ἀθήναις, τῆς 22 Νοεμβρίου 1940.

Πρὸς τὰς Οἰκογενείας τοῦ Στρατευθέντος Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἀγαπητοί μου, Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν Ἡπείρον, παλαίοντα πρὸς ἄγρια φυσικὰ καὶ ὕλικα ἐμπόδια, προτάσσουσι τὰ ἠρωϊκὰ στήθη των καὶ γράφουσι μὲ τὸ αἷμα των τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὑπερασπιζόμενα νικηφόρως τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀκεραιότητά τῆς Πατρίδος μας, ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς ὄλων μας εὐρίσκονται μαζὶ των καὶ τὰ περιβάλλουσι μὲ τὰς διαπύρους εὐχὰς μας, ἵνα ἐπιστρέψουσι κομίζοντα τὴν Νίκην.

Ἡ στοργὴν μας πρὸς τὴν Ἐθνοτραπεζιτικὴν οἰκογένειαν, μεγαλύτερα στρέφεται τώρα πρὸς τὰ στρατευθέντα μέλη αὐτῆς καὶ τοὺς ἰδικούς των, γονεῖς, γυναῖκας, παιδιὰ, ἀδελφία, ποὺ ἀφήκαν διὰ νὰ ἐκπληρώσουσι τὸ ἱερόν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθήκον των.

Ὅλοι αἱ σκέψεις καὶ αἱ προσπάθειά μας τείνουσι εἰς τὸ πῶς νὰ μὴ αἰσθανθοῦσι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν, καμμιάν ἀνησυχίαν διὰ τὰς ὕλικας ἀνάγκες τῶν οἰκογενειῶν των καὶ εἰς τὸ πῶς νὰ μετριασθοῦν καὶ ἀνακουφισθοῦν, ὅσον εἶναι δυνατὸν, αἱ στενοχωρίαι καὶ ὁ πόνος αὐτῶν.

Ἐκτός ἀπὸ τὰ γενναῖα ποσὰ, τὰ ὁποῖα μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τὸ μὴ στρατευθὲν Προσωπικόν αὐτῆς, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ αἱ ἄλλαι ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ προσέφεραν εἰς τὸν Πανελλήνιον Ἔραρον ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἰδιαίτερα μέτρα καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Ἀνεστάλησαν αἱ κρησάσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ διὰ τὰ ὑπαλληλικά δάνεια καὶ ἠλαττώθησαν αἱ μηνιαῖαι καταβολαὶ διὰ τὰ ἄλλα δάνεια τοῦ Προσωπικοῦ λόγῳ στεγασέως κλπ.

Σημειωτικώτερον ὅμως μέτρον πρόκειται τώρα νὰ ληφθῆ, διὰ τῆς προστάσεως τῆν ὁποῖαν ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ἡ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἐγκριθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ πατριωτισμῷ, ὅστις τὸ διακρίνει καὶ δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ καταβάλληται εἰς τοὺς στρατιῶτας ὀλόκληρος ὁ μισθὸς καὶ ἀκέραια τὰ οἰκογενειακά ἐπιδόματα καὶ ὄχι μόνον τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος καὶ ὁ μέχρι τῆς ὕδατος ἰσχύον κανονισμὸς τῆς Τραπεζῆς καθορίζουσι.

Αὐτὰ ὅμως αἰσθάνομαι ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθοῦν μὲ τὴν παροχὴν καὶ ἄλλης ἠθικῆς βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν Στρατιωτῶν μας.

Ἐπιθυμῶ, ἵνα αἱ οἰκογένειαι τῶν Στρατιωτῶν τῆς Τραπεζῆς αἰσθανθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον τὴν ἔλλειψιν τοῦ προστάτου των, ἐπιθυμῶ ἵνα ἡ Τράπεζα παραστή στοργικὴ ἀντιλήπτωρ εἰς ὄλας αὐτῶν τὰς ἀνάγκες καὶ εἰς ὄλας τὰς στεναχωρίας των καὶ παρέσχη εἰς αὐτὰς ὅσην βοήθειαν ἠμπορεῖ.

Πρὸς τοῦτο συνέστησα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ μετὰ τῶν Περιχωρῶν, Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τῶν συζύγων μου καὶ τὰς ἐριτίμους συζύγους τῶν κ. κ. Διευθυντῶν Τμημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἡ ὁποῖα προθύμως ἀνέλαβε νὰ παράσχῃ εἰς ὅλας ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὄλην τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ ὑποστήσῃ, ἡ ὁποῖα θὰ ἐχρειάζετο καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου σας καὶ τῶν ἀνησυχίων σας. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν λαμβάνουσι ἐπίσης μέρος ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Προσωπικοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Ὑγιείας καὶ ὑπάλληλος τοῦ ἰδιαίτερου μου Γραφείου. Διὰ τὰς Ἐπαρχίας συνέστησα ὁμοίως κα-

τὰ τόπους Ἐπιτροπὰς ἐκ τῶν ἐριτίμων συζύγων τῶν κ. κ. Διευθυντῶν, Ὑποδιευθυντῶν καὶ ἄλλων Λειτουργῶν τῶν Ὑποκαταστημάτων.

Αἱ κυρίαί θὰ σᾶς ἐπισκέπτωνται καὶ θὰ ἐρχωνται εἰς ἐπαφὴν τακτικώτατα μαζὶ σας, ὄχι μόνον διὰ νὰ σᾶς μεταφέρουσι τὰ αἰσθήματα συμπαιθείας τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἀπαμειβάντος Προσωπικοῦ, ἀλλὰ κυρίως διὰ νὰ λαμβάνουσι γνώσιν τῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ παρουσιάζωνται εἰς ὅλας, νὰ μαυθάνουσι ἀπὸ σᾶς διὰ ποῖα ζητήματά σας πρέπει νὰ ληφθῆ φροντίς, νὰ ἀντιλαμβάνωνται ποῖα μέτρα πρόνοιας εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς ὑγιείας σας καὶ νὰ σᾶς στηρίξουσι ἠθικῶς καὶ μετριάξουσι τὰς σκληρὰς στιγμὰς τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ πόνου διὰ τοὺς προσφιλεῖς ἀπόντας σας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ μεταδίδῃ εἰς τὴν Διοίκησιν ὄλας τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες καὶ αὐτὴ ἀνευ ἀναβολῶν θὰ προβαίνει εἰς τὰς ἐνδεικνυμένας ἐνεργείας διὰ τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν σας.

Μὲ ὄλην μου τὴν συμπάθειαν πρὸς ὅλας καὶ τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς μου διὰ τὴν ἐνδοξὸν ἐπάνοδον τῶν ἰδικῶν σας, Στρατιωτῶν τῆς Πατρίδος.

Ὁ Διοικητὴς ΑΛ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ Πρόνοιας, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα ἔθεσεν ἤδη ὡς πρῶτην ὄσον τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 500.000, τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς συζύγου τοῦ Διοικητοῦ Εὐγενεστάτης Κυρίας Ἀλεξ. Κοριζῆ, ἐπελήφθη τοῦ ἱεροῦ ἔργου της.

Ὁ Σύλλογος ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς σπουδαιότητος τῆς ἀναληφθείσης προσπάθειας ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀνυπολογίστου ἀξίας ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιστρατευθέντων μελῶν του καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς νέους στενωτάτους δεσμούς, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦνται ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ Διοικητοῦ κ. Κοριζῆ μετὰ τὸ ἴδρυματος καὶ ὑπαλλήλων καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὴν ἐκ παραδόσεως πολιτικὴν τοῦ Συλλόγου, ἐνεστερνίσθη μὲ ὄλην τὴν θέρημν του τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναληφθέντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Πρόνοιας ἔργου καὶ δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ 7 τρέχ. πρὸς τὴν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Κυρίας Ἐλισσάβετ Ἀλεξ. Κοριζῆ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ μάλλινα εἶδη, τὰ ὁποῖα κατασκευάσθησαν ἤδη καὶ θὰ κατασκευασθοῦν ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὸ μαλλί, τὸ ὁποῖον ἠγοράσθη δι' ἐράνου μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν Καταστημάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν καὶ Παιραιῶς, ἀποδώσαντος χάριν εἰς τὴν πρωτοφανῆ προθυμίαν τῶν συναδέλφων τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 80.000 περίπου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἐπιστολῆς της ἀπὸ 10 τρέχ. ἀπήνησε μὲ συγκινητικὰς ἐκφράσεις θερμῶν εὐχαριστιῶν τὰ μάλλινα εἶδη, ὡς λέγει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐπιστολὴν της, θὰ διατεθοῦν κατὰ προτίμησιν ὑπὲρ τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἐπιστρατευθέντων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, τὰ δὲ περισσεύοντα θὰ διατεθοῦν εἰς τὸ ἴδρυμα τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐπιτροπὴ Πρόνοιας δι' ἐπιστολῆς της ἀπὸ 10 τρέχ. πρὸς τὸν Σύλλογον ἀπηύ-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Είς ηλικίαν 77 έτων άπεβίωσεν εις τó τέλος του παρελθόντος μηνός έν 'Αθήναις ó Γεώργιος Κανελλόπουλος, έπίτιμος Νομικός Σύμβουλος 'Υπμματος Πατρών.

'Εκ τών διαπρεπεστέρων δικηγόρων τής Πελοποννησιακής πρωτεύουσας, δικαινώμενος διά τήν έμβριθειαν και το ήθος αυτό, ύπηρετήσε τήν Τράπεζαν μετ' άφοσίωσως πλέον τών τριών δεκαετηρίδων, μέχρις ότου πρό διετίας ή έπιδεινωθείσα, συνεπείε τής άκαταβλήτου έργατικότητός του, ύγεία του τόν ύποχρέωσε νά άποσυρθή τής 'Υπηρεσίας τής Τραπεζής, ήν μετά θέρμης ήγάπησε καταλιπών τās καλύτερας και έντυπώσεων και εις τούς κατά καιρούς Διοικητάς και τούς ύπηρετήσαντας εις Πάτρας συναδέλφους.

'Η «Γραπεζιτική» συλλυπείται θερμώς τήν σύζυγον και τούς άδελφούς του μεταστάντος

N. Μπ.

θυθεν έκκλησιν διά τó Χριστουγεννιάτικο δώρο τών παιδιών τών στρατευθέντων συναδέλφων.

'Η έκκλησις αύτη έχει ως έξης:

Κύριε, Πρόεδρε,

Πλησιάζουν τά Χριστούγεννα και ή Πρωτοχρονιά. 'Η 'Επιτροπή, με τά μέσα τά όποια ή Διοίκησις έθεσεν εις τήν διάθεσιν της, θά πράξει ό,τι δύναται διά τά δώση κάποιαν ήθικην και ύλικήν άνακούφισιν εις τās οικογενείας τών στρατευθέντων ύπαλλήλων τής Τραπεζής μας.

'Η σκέψις μας στρέφεται ιδίως προς τά μικρά παιδιά, εις τά όποια πρέπει νά δώσωμε κάποια εύχαρίστησι και τά όποια δέν πρέπει νά άισθανθούν ότι λείπει ό πατέρας των.

"Ενα μικρό παιγνίδάκι θά τούς δώση τόση χαρά. "Ενα τίποτε θά κάμη αυτάς τās ήμέρας τήν εύτυχίαν των.

'Η 'Επιτροπή, γνωρίζουσα τά αίσθηματα άγάπης και άλληλεγγύης τών ύπαλλήλων τής Τραπεζής, άπευθύνεται προς ύμās, διά νά σās παρακαλέση νά άπευθύνητε προς τó προσωπικόν έκκλησιν νά τήν βοηθήση εις τήν προσπάθειαν της. "Όσοι ύπάλληλοι έχουν παιδιά, άς παρακληθούν νά μās στείλουν τά περιουσιακά παιγνίδια τους διά νά τά δώσωμε εις τά παιδιά, τών όποιων οί πατέρες με τó αίμα των εκεί εις τήν 'Ηπειρον εξασφαλίζουν τήν έλευθερίαν και τήν εύτυχίαν όλων τών παιδιών τής 'Ελλάδος.

Μετά τών εκ τών προτέρων εύχαριστιών, παρακαλούμε νά δεχθήτε και τήν έκφρασιν τής μεγάλης μας εκτιμήσεως.

'Η Πρόεδρος

ΕΛ. Α. ΚΟΡΙΖΗ

'Η Γραμματεύς

Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

'Ο Σύλλογος συνιστών θερμότατα εις τά μέλη του τήν πρόθυμον άναπόκρισιν εις τήν έκκλησιν τής 'Επιτροπής Προνοίας, διά τήν όποιαν άναπόκρισιν δέν έχει τήν παραμικρότεραν άμφιβολίαν, έχει και ένα άλλο καθήκον νά έκπληρώση: νά έκφράση τήν εύγνωμοσύνην του προς τόν κ. Διοικητή τής 'Εθνικής Τραπεζής και τήν ύπ' αύτου συσταθείσαν 'Επιτροπήν Προνοίας οικογενειών στρατευθέντων προσωπικού 'Εθνικής Τραπεζής τής 'Ελλάδος, διότι ήθέλησαν νά άνοίξουν τούς θησαυρούς τής ψυχής των και νά φέρουν τήν παρηγορίαν και τήν άνακούφισιν εις τās οικογενείας τών άγαπητών συναδέλφων μας, τού έκπληροδν εις τó μέτωπον τού ύπερτατον προς τήν Πατρίδα καθήκον και τιμούν τó όνομα τής 'Εθνικής Τραπεζής.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

'Αψευδή μαρτυρίαν του πρωτοφανούς πατριωτικού ένθουςιασμού, όστις διέπει τόν άμαχον πληθυσμόν, άποειλούν οί παραστάσεις του έλαφροδ μουσικού Θεατρού, τó όποιον άνέζησε, χάρις εις τās πολεμικές 'Επιθεωρήσεις τās όποιās δεκάς θιάσων άνεβίβασε, ήμέρες παλαιάς δόξης. Αί παραστάσεις τās όποιās παρηκολουθήσαμεν διεξάγονται μέσα εις άτμόσφαιραν κυμαινομένην από συγκινητικής προσηλώσεως μέχρι έξάλλων έκδηλώσεων, ζήτινες έγγιζουν τά όρια του 'Εθνικού παρρηρήματος. 'Η συρροή του Κοινού, και εις τās δύο καθημερινάς παραστάσεις, όγκωδεστάτη με παταγώδη χειροκροτήματα, ιδίως τών σατυριζουσών τόν φασιστήν δικτάτορα σκηνών.

Μεταξύ τών 'Επιθεωρήσεων θά άναφέρωμεν ως πρωταγωνιστούσας εις πνεύμα και ήγιο και άπόδοσιν τήν «Πολεμική Σίθια» τών κ. κ. Μαμάκη—Γιοκαρίνη με τó ύπέροχο πατριωτικό finale τής α' πράξεως και με τó πολιτισμένο ποιέσιμο τών κυριών Ριτσιάρδη και Δημητρίου, τó «'Αέρα Παιδιά» στά «'Ολύμπια» με τόν 'Ελληνοπρεπή ρυθμόν της πού τó ζωντανεύουν ή κ. Φωφώ Λουκά και οί κ. κ. Χρυσόχοος και 'Ιωαννίδης και τó Θεάτρο του Στρατιώτη στό Modtial με τίς έπιτυχημένες παρωδίες λαϊκών τραγουδιών έμπνευσμένες και άφιερωμένες στην Ιταλική πανωλεθρία. 'Ακρόαμα πρώτης τάξεως, διότι θεαματικώς ύστερεί, και μ' έπί κεφαλής τά ταλέντα του κ. Τραϊφόρου, Δ)δος Βλαχοπούλου και τών Δ)δων Καλουτά.

'Αντιθέτως τó σοβαρόν θέατρον διέρχεται σοβαρά... κρίσιν και δέν έκπροσωπείτι παρά από τόν θίασον του Βασιλικού Θεατρού εις τó «Πάλλας» τó όποιον συγκεντρώνει εύαρίθμους θεατάς και τόν θίασον 'Ανδρεάδη εις τó νέον θέατρον «Κεντρικόν» ό όποίος έκκαμε έναρξιν τών παραστάσεων του τήν 1ην Δεκεμβρίου με τó :

«Μετ'ά τήν Νίκη» του 'Όστιν Στρόγκ κατά μετάφρασιν του στρατευθέντος συναδέλφου μας κ. Στάθη Σηπλιωτόπουλου :

'Εργο πανανθρώπινο γραμμένο με άπειρη εύγενήτητα, με τύπους άληθινούς και διάλογο ολοζώντανο, συνδυασμένο με τήν άπόλυτη επικαιρότητα τών ήρωϊκών στιγμών

του περνά ή Πατρίς μας. "Ανθρωπιοσάν τόν Τσίκο, τόν άσήμαντο πληβείο, γράφουν τις μεγαλύτερες έποποιες με τó αίμα τους στούς άληθινά έλεύθερους Λαούς. Και γυναίκες άπ' τήν πάστα τής Νάντια γεμάτες θάρρος και ήρωϊσμό είναι και ή 'Ελληνίδες 'Ηπειρώτισσες' και άλλες γυναίκες του άμάχου μας πληθυσμού πού βοηθούν τούς άνδρες νά φέρουν στόν τόπο τή Νικη.

Οι πρωταγωνιστάι του έργου έννεοσάρκωσαν περίφημα, με άνάγλυφη δημιουργικότητα τούς ρόλους του Τσίκο και τής Νάντια. 'Ο κ. Καρούσος του όποιου χαριετιζουμεν τήν έπανεμφάνισιν από τής 'Αθηναϊκής σκηνής, ύπηρεσε ιδεώδης οέ όλες τις στιγμές του πολυκύμαντου ρόλου του. Κοντά επίσης στήν Κα 'Ανδρεάδη, ή όποια προσέθεσε μίαν άκόμη μεγάλη έπιτυχίαν στό ένεργητικό της, θ' αναφέρωμε τήν Δ)δα Λεκού και τήν Κα Ξανθάκη στούς δευτερεύοντες ρόλους.

Πρωτοφανή κρίσιν διέρχονται επίσης και οί Κινηματογράφοι τής Πρωτεύουσας πλην τών παρουσιαζόντων άποκλειστικώς actualities οτινες είναι κατάμεστοι. 'Εξ αυτών ή «Βρετανία», και ή «'Αλάμπρα» στεγάζουν ήδη έπιθεωρησιακούς θιάσους.

Πρώτοφανή κρίσιν διέρχονται επίσης και οί Κινηματογράφοι τής Πρωτεύουσας πλην τών παρουσιαζόντων άποκλειστικώς actualities οτινες είναι κατάμεστοι. 'Εξ αυτών ή «Βρετανία», και ή «'Αλάμπρα» στεγάζουν ήδη έπιθεωρησιακούς θιάσους.

Πρώτοφανή κρίσιν διέρχονται επίσης και οί Κινηματογράφοι τής Πρωτεύουσας πλην τών παρουσιαζόντων άποκλειστικώς actualities οτινες είναι κατάμεστοι. 'Εξ αυτών ή «Βρετανία», και ή «'Αλάμπρα» στεγάζουν ήδη έπιθεωρησιακούς θιάσους.

ΦΡΑΓΜΕΝΟΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ.....

Βράχια και πέτρες και νερά και λάσπες κι' άγκωνάρια. Φραγμένοι οί δρόμοι, άδιάβατοι πλάϊ στίς νεροσυρμές.

Μόνο ό τσολιός, πού σάν άστός φωλιάζει στίς κορφές, 'Ιοιος, περήφανος πετάει επάνω στά λιθάρια.

Φραγμένοι οί δρόμοι. 'Αλαργινά άπ' τρά καμπία άχνάρια, Μές τις κλεισουρές και ψηλά στίς θόρβιες τις πλαγιές,

Πού άγριες τις περιζώνουσε παντού βουνοσειρές, Μέσα στα σκίνα άργοτραβούν και μέσα στα πουρνάρια.

Τ' άρματα μάχης δέν περνούν, τά τάνκς, σ' αυτούς τούς δρόμους, — Και τά κανόνια εκεί ψηλά θ' άνέβουνε στούς άμους — Στήθος με στήθος πολεμοδν οί 'Αξιοί κι' οί Καλοί.

Ν. Μπ.

ΠΡΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

Τήν Πέμπτη στο ραδιόφωνο και τήν Παρασκευή σ' όλες τής έφημερίδες μās δώσατε μιά μεγάλη ίκανοποίησι : Τó 'Υπουργείον τών Στρατιωτικών άνακοινού έπί λέξει :

«'Ός πληροφορούμεθα, αί γυναίκες ύπάλληλοι τής 'Εθνηκής Τραπεζής τής 'Ελλάδος έχουν έκπονησει έν άπλούστατον και πρακτικώτατον σύστημα πλεξίματος καλτσών, ύπόδειγμα τών όποιων δύναται αί 'Ελληνίδες νά ίδωσιν εις τά κατά τόπους ύποκαταστήματα τής Τραπεζής».

Τó ενδιαφέρον σας, ή θεομή στοργή πού δώσατε σάν γνήσιες 'Ελληνίδες και σάν άξιοι ύπάλληλοι του 'Εθνικού μας 'Ιδρύματος στην ιδέα του Συλλόγου νά άγοράση μαλλι και νά πλέξη μάλλινα είδη για τούς στρατιώτες μας, έφθασε μέχρι του νά βρήτε τόν άπλούστερο τύπο, πού συντομεύει τή δουλειά για νά προφθάσωμε τήν άνάγκη, ένα τύπο πού τó ίδιο τó Κράτος προκρίνει και συνιστά σόλους ως τύπο τής 'Εθνηκής Τραπεζής.

Μās δώσατε μιά μεγάλη χαρά, πρέπει νά σās τó πούμε, κιόχι μόνον σέ μās τούς συναδέλφους σας, αλλά και στην 'Εθνηκή Τράπεζα, πού ξέρει καλά τί αξίζετε.

Παντού όπου άνακατευθήκατε τιμήσατε τó όνομα τής Τραπεζής μας, στόν 'Ερυνθό Σταυρό, στα Νοσοκομεία, στην 'Αερίμυνα, στόν 'Ερανο, στο πλέξιμο. Κι αυτά όλα στής λίγης έλευθέρης ώρας, πού σās αφήνει ή φιλότιμη δουλειά σας στην Τράπεζα.

Σās καμαρώνουμε και σās ευχαριστούμε, μύλο πού ή 'Ελληνική σας ψυχή δέν έχει άνάγκη από εύχαριστίες και επαίνους για νά σās κινήση σέ γόνιμη κοινωνική δράσι, πού κίνει τιμή και σέ σās και σέ μās και σόλους.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τραχειά είναι τά ήπειρώτικα, βουνίσα μονοπάτια : Κάτω γκρεμοί, βίγκλες ψηλά όπου τρηθούν τά πλατείαι ! Φραγμένοι οί δρόμοι ! Δέν περνοούν [έδωθε, 'Ιταλοί ! P. ΚΡΑΟΥΣ

ΓΙΑ ΣΑΣ.....

"Όλους τούς στίχους μου θά κάψω. πού δέν έγράφτηκαν για Σας, άετομάχοι τής 'Ηπειρου και Νικητές τής Κορυτσάς !

Για Σας έπότισεν ή Δόξα τ' άμάραντο σαφνοκλωνι, για Σας λαμπρά τά Ούρανία τόξα και φωτισμέν' οί Ουρανοί !

Για Σας σταθήκαν οί αιώνες άκίνητοι για μιά στιγμή... — 'Ω, τής 'Αντιείας Παρθενώνας στημένοι με γυμνό σπαθί ! —

Για Σας, πού χύσατε περίσσιο τó αίμα του πολεμιστή, τó μάρμαρο τó Πεντελαιο ζητά 'Ηρώων σμιλευτή... ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πρίγκηπος Πέτρου τής 'Ελλάδος : «'Απ' 'Αθηνών εις Καλκούτταν». Λίαν ένδιαφέρουσι έντυπώσεις εκ τής άνωτέρω διαδρομής του 'Υψηλού ταξιδιού του άκούραστου μελετητού διατυπωμένες σέ ύφος άπλό και άνεπιτήδετο χωρίς λογοτεχνική εκζήτησι. Βιβλίον κατ' έξοχήν πατριωτικόν, άποτελοδν άληθή εκ τών πραγμάτων 'Υμνον του 'Αθανάτου 'Ελληνισμού διά μέσου τών αιώνων.

Κ. Μέρμηγκας : «'Ιστορία τών 'Επιστημών» Σύγγραμμα άπολύτως πρωτοτυπον άποτελούμενον εκ προχείρου σκιαγραφίας άπαξάπαντων τών μυστών τής 'Επιστήμης από τη προελληνικής έποχής μέχρι του 20ου αιώνος, με άτομικά φιλοσοφικά παρατηρήσεις και σχόλια του διαπρεπούς 'Ελληνας συγγραφέως.

Γιάννη Βλαχογιάννη : «'Ενθυμήματα Στρατιωτικά» δρ. 150.

Δ. Γατοπούλου : «'Αλέξανδρος 'Υψηλάντης» δρ. 100.

Σ. Δουσανη : «'Ημερολόγιον του 'Αβέρωφ» δρ. 250.

Δ. Φωκά : «'Ο στόλος του Αιγαιου» δρ. 200.

'Εξάρετα πατριωτικά βιβλία, μόλις έκδοθέντα, άπολύτως έπικαιρα δι' άνάγνωσιν και διά ήδωρα για τούς στρατιώτες μας και τά παιδιά μας.

N. Μπ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Κάτω εκ τού Μετώπου 18-11-40 Διεύθυνσιν 'Εφημερίδος «Τραπεζιτική» 'Αθήνας

'Αγαπητοί μου συνάδελφοι, Μέσα από τήν θύελλαν και τόν βρόμον τής μάχης του μαχομένου και θιαρκώς προχωρούντος ήρωϊκού στρατού μας, σās στέλω τόν πλέον άδελφικόν χαριετισμόν μου.

'Ημείς έδώ βλοι είμεθα άδελφοί και Μητέρα έχουμε τήν άθίνατη 'Ελλίδα.

Μέσα στην ψυχή μας μίαν προσπάθειαν καταβάλλομεν : νά δώσωμε τώρα βλοι μας βλο τó είναι μας, τή ζωή μας άκόμη βλοι εις τó πεδίο τής μάχης διά τόν θρίαμβον τών 'Ελληνηκών όπλων.

Δέν ύπάρχει ώραιότερη στιγμή από εκείνην πού είμεθα άποφασισμένοι ν' άποθάνωμεν μαχομένοι διά τήν ώραιάν μας Πατρίδα.

Και βλοι μας χαλυβωμένοι με τά ιδανικά αυτά, άδιαφοροδντες διά πάσαν κακουχίαν, προχωροδμεν διαρκώς προς τήν Νίκην.

Σεις, πού εδρίσαθεσθε μακράν ήμών, σεις πού έχετε τά μέσα και ήρεμο τó κορμί σας, έργασθήτε βλοι, βλοι διά τόν ήρωϊκόν Στρατόν μας, κίθε στιγμή σας άφιερώσετέ την δι' Αυτόν, πού άγωνίζεται τιτάνειον άγώνα και θά φέρη σέ λίγο τήν εύτυχίαν όχι μόνον στην 'Ελλάδα, αλλά εις βλον τόν κόσμον.

Μετά συναδελφικών χαριετισμών ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΥΛΑΚΗΣ 'Εφ. 'Ανθ)γός

T.T. 850, Μονάς 54

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΝΑΙΡΙΣΜΟΝ ΜΑΣ

Αί πολεμικά συνθήκαι τās όποιās διέρχεται ή χώρα μετέβαλον τās έπιποτιστικās αύτης συνθήκας και τó κράτος έν τή προσπάθειά του νά έπιτύχη δικαίαν κατανομήν τών ύπαρχόντων τροφίμων και λοιπών ειδών χρησιμοποιοεί τούς ύπισταμενούς όργανισμούς, επιθέλλον τόν ένδεικνυόμενον έλεγχον.

Αί συνθήκαι αύται εύρον τήν συναδελφικην οικογενείαν άρτίως ώργανωμένην, διαθέτουσαν τούτεστιν τόν προμηθευτικόν της συνεταιρισμόν δυνάμενον νά τήν έκπροσωπή ένώπιον τών κρατικών 'Αρχών και νά έπιτυγχάνη τήν έκπλήρωσιν του προορισμού του. 'Ανάλογον άλλωστε συνθήκαι ύπηγόρευσαν τήν ίδρυσιν αύτου.

'Ιδρυθείς με τόν άνωτέρω προορισμόν αντιμεταποίει ό συνεταιρισμός δύο σοβαράτα ζητήματα διά τούς έν τή πρωτεύουσά συναδέλφους τó τών καυσιόμων και τó τού κρέατος ως άκολουθώς :

Τήν μη χορήγησιν εις τούς συνεταιρίους υπό τής Τραπεζής ειδικής πιστώσεως διά τά καύσιμα ήρμηνευσε, ότι άπαλάσσει έαυτόν τής ύποχρέωσης ν' άχοληθή με τó ζωτικώτατον τούτο ζήτημα. Τούτοτρόπως τόσον κατά τó παρελθόν έτος όσον και έφετος λόγω τής μη άναμίξεως του συνεταιρισμού έν συνδυασμόν προς τήν μεγάλην ασήθειαν τής άκριβείας του βίου οί οικογενειαρχαι συνάδελφοι ού μόνον ύπέστησαν και ύφίστανται καταθλιπτικά έξοδα αλλά και δι' αυτών πάλιν δέν ικανοποιούνται στοιχειώδεις άνάγκαι των.

Διατί ή έλλειψις πιστώσεως έμποδίζει τόν συνεταιρισμόν νά έξυπηρετήση τούς συναδέλφους τοίς μετρητοίς μās είναι όλως άκατανόητον.

Εις τó ζήτημα δε τού κρέατος ή μη άνάμιξις του συνεταιρισμού δημιουργεί εκμετάλλευσιν εις όθρος τής κυριώτερας τρεφής και συνεπώς τής ύγείας τών συναδέλφων.

'Ός γνωστόν ή άγορανομία εις καστον κρεοπώλην καθόρισε δυναμικότητα και χορηγεί εκάστοτε ποσότητα άναλόγην προς τās διαθεσίμους έν τή άγορά, κωμαιομένης 'Εκ από 50%—100%. 'Από τίνος οί παρά τά πρατήρια του συνεταιρισμού κρεοπώλην άποκρούου τήν ποσότητα, τήν όποιαν παραλαμβάνουν παρά τής άγορανομίας διά νά τήν διαθέσωσιν κριφίως έπί τή τιμή ηδημένην κατά 100%. 'Εάν ό συνεταιρισμός μετέφερε έπί όνόματί του τήν δυναμικότητα κρέατος χωρίς νά έπιβαρυνθή με τούς κινδύνους του κρεοπώλου, άλλ' άπλάς όπως έλέγχη τās άγοράς και τόν τρόπον τής διαθέσεως θά ήδύνατο νά ένισχύσει σοβαρώς τούς συναδέλφους οτινες στεροδνται ήδη τής έξυπηρετήσεως αύτου εις τήν προμήθειαν τών κυριώτερων τροφίμων των.

'Η «Τραπεζιτική» έλπίζει ότι ή Διοίκησις του Συνομοσίου θέλει έξετάσει μετά προσοχής τά δημιουργηθέντα και ως άνω άναπτυχόμενα παράγοντα εκ μέρους τών συναδέλφων και θέλει κινηθή δραστηρίως εις τήν ίκανοποίησιν τών δικαιοδν απαιτήσεων τών μελών του. συγχρονίζομένη με τó γενικόν σημερινόν πνεύμα.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

'Η Διοικητική 'Επιτροπή του Συλλόγου, ύπέκουσα εις παράκλησιν συναδέλφων, προήλθεν εις τήν άπόφασιν όπως έπιτρέψη τήν λειτουργίαν του Καταστήματος του Συλλόγου μέχρι τής 9ης μ.μ. 2 κριβώς.

'Επειδή όμως, λόγω τής έμπολέμου καταστάσεως, δέν προβλέπεται ίκανώς άριθμός έστιαζόμενων κατά τās έσπερινάς ώρας, ή Διοικητική 'Επιτροπή άπεφάσισεν, όπως προς έξυπηρετήσιν τών κ. κ. Συναδέλφων άντι τού έστιατορίου τού όποιον δέν είναι δυνατόν νά λειτουργήσιν λόγω τών μεγάλων δαπανών, ώργανώση προσωρινώς πρόχειρα δείπνα με κρύα ψιγγιτά, σάνδουιτς κλπ.

'Επίσης άπεφασίσθη, λόγω τής έπιτεινομένης άκρίβειας και τής αύξήσεως βλων τών ειδών, όπως ή παρεχομένη εις τά μέλη έκπτώσις έπί τών τιμών του τιμοκαταλόγου έξ 20 ο)ο περιορισθή εις 15 ο)ο.

Τά μέτρα ταυτα ληφθέντα λόγω τών έξαιρετικών περιστάσεων, θέλομεν άνολόγως τροποποιεί έχοντες ύπ' όψει πάντοτε τά γενικώτερα συμφέροντα του ήμετέρου Συλλόγου.

'Εν 'Αθήναις τή 29 Ν)βρίου 1940 'Ο Πρόεδρος ΑΛ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

'Ο 'Επιμελητής Γ. ΣΕΠΕΤΖΗΣ